

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх. No	654-02-100
Дата	29 / 07 2016 г.

15^{чч}

**ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ**

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ПРЕДСЕДАТЕЛ,

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България и чл. 73, ал. 1 от ПОДНС внасяме Законопроект за изменение и допълнение на Закона за местното самоуправление и местната администрация с мотиви към него.

Молим законопроектът да бъде представен за разглеждане и гласуване съгласно установения ред.

ВНОСИТЕЛИ:

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ТРЕТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Проект!

**ЗАКОН ЗА МЕСТНОТО САМОУПРАВЛЕНИЕ И МЕСТНАТА
АДМИНИСТРАЦИЯ**

Обн. ДВ. бр.77 от 17 септември 1991г., изм. ДВ. бр.24 от 14 март 1995г., изм. ДВ. бр.49 от 30 май 1995г., изм. ДВ. бр.65 от 21 юли 1995г., изм. ДВ. бр.90 от 24 октомври 1996г., доп. ДВ. бр.122 от 19 декември 1997г., изм. ДВ. бр.33 от 24 март 1998г., изм. ДВ. бр.130 от 5 ноември 1998г., изм. ДВ. бр.154 от 28 декември 1998г., доп. ДВ. бр.67 от 27 юли 1999г., изм. ДВ. бр.69 от 3 август 1999г., изм. ДВ. бр.26 от 29 март 2000г., изм. ДВ. бр.85 от 17 октомври 2000г., изм. ДВ. бр.1 от 2 януари 2001г., доп. ДВ. бр.28 от 19 март 2002г., изм. ДВ. бр.45 от 30 април 2002г., изм. ДВ. бр.119 от 27 декември 2002г., изм. ДВ. бр.69 от 5 август 2003г., изм. ДВ. бр.19 от 1 март 2005г., изм. ДВ. бр.34 от 19 април 2005г., изм. ДВ. бр.30 от 11 април 2006г., изм. ДВ. бр.69 от 25 август 2006г., изм. ДВ. бр.61 от 27 юли 2007г., изм. ДВ. бр.63 от 3 август 2007г., изм. ДВ. бр.54 от 13 юни 2008г., изм. ДВ. бр.108 от 19 декември 2008г., изм. ДВ. бр.6 от 23 януари 2009г., изм. ДВ. бр.14 от 20 февруари 2009г., изм. ДВ. бр.35 от 12 май 2009г., изм. ДВ. бр.42 от 5 юни 2009г., изм. ДВ. бр.44 от 12 юни 2009г., изм. ДВ. бр.15 от 23 февруари 2010г., изм. ДВ. бр.97 от 10 декември 2010г., изм. ДВ. бр.9 от 28 януари 2011г., изм. ДВ. бр.32 от 19 април 2011г., изм. ДВ. бр.36 от 10 май 2011г., изм. ДВ. бр.57 от 26 юли 2011г., изм. ДВ. бр.38 от 18 май 2012г., изм. и доп. ДВ. бр.15 от 15 февруари 2013г., изм. и доп. ДВ. бр.1 от 3 януари 2014г., изм. и доп. ДВ. бр.19 от 5 март 2014г., изм. ДВ. бр.53 от 27 юни 2014г.

§ 1. Чл. 21а се отменя.

§ 2. Създава се нова глава шеста „а“ със следното съдържание:

„Глава шеста „а“
ОБЩЕСТВЕН ПОСРЕДНИК НА ОБЩИНА

Чл. 50а. (1) Общинският съвет на община с население над 20 000 души избира обществен посредник на общината, който съдейства за спазване на правата и законните интереси на гражданите и техните организации пред органите на местното самоуправление, администрацията или организации и институции, предоставящи обществени услуги.

(2) Общинският съвет на община с население под 20 000 души може да избира обществен посредник на общината.

(3) Няколко общини могат да се сдружават на доброволен принцип и да изберат обществен посредник, действащ на техните територии.

Чл. 50б. (1) В своята дейност общественият посредник е независим и се подчинява на Конституцията и законите на страната, като се ръководи от личната си съвест и вътрешно убеждение.

(2) Дейността на обществения посредник е публична.

Чл. 50в. Държавните органи, стопанските и обществените организации са длъжни да оказват съдействие на обществения посредник, както и да му предоставят сведения и документи, които са му необходими във връзка с дейността му, освен когато те съставляват класифицирана информация, представляваща държавна или служебна тайна.

Чл. 50г. (1) Дейността на обществения посредник и неговите сътрудници се финансира от общинския бюджет.

(2) Общественият посредник получава основно месечно възнаграждение в размер на 80 на сто от възнаграждението на кмета на общината.

Чл. 50д. Общественият посредник се избира за срок от 5 години и може да бъде избран на същата длъжност само за още един мандат.

Чл. 50е. За обществен посредник може да бъде избран всеки пълнолетен и неосъждан български гражданин с висше образование и не по-малко от 5 години трудов стаж, който притежава високи морални качества и е с постоянен адрес на територията на общината.

(2) Длъжността на обществения посредник е несъвместима с друга държавна длъжност, длъжност в общинската администрация, длъжност по управление на търговско дружество или юридическо лице с нестопанска цел, както и с членство в политическа партия или синдикална организация. Общественият посредник не може да извършва търговска дейност.

Чл. 50ж. (1) Общинският съвет избира обществен посредник с тайно гласуване.

(2) За избран се счита кандидатът, получил мнозинство повече от половината от всички общински съветници.

(3) В случай че при първото гласуване никой от кандидатите не е получил необходимото мнозинство, се провежда второ гласуване, в което участват двамата кандидати, получили най-много гласове.

(4) В случаите на чл. 50а, ал. 3 изборът на обществен посредник се осъществява на обща сесия на общинските съвети.

Чл. 50з. (1) Общественият посредник се освобождава предсрочно при:

1. установяване на несъвместимост или неизбираемост;
2. фактическа невъзможност да изпълнява служебните си задължения повече от 6 месеца, установена с решение на общинския съвет;
3. влизане в сила на присъда за умишлено престъпление;
4. влизане в сила на акт, с който е установен конфликт на интереси по Закона за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси;
5. оставка;
6. поставяне под запрещение;
7. смърт.

(2) Решението за предсрочно освобождаване на обществения посредник по ал. 1, т. 1 и 2 се приема от две трети от общинските съветници.

(3) Общественият посредник има право да бъде изслушан от общинския съвет в случаите по ал. 1, т. 1, 2 и 4.

Чл. 50и. (1) Общественият посредник:

1. приема жалби и сигнали на гражданите и техните организации за нарушаване на техните права и законни интереси от страна на общинската

администрация или организации, предоставящи обществени услуги по възлагане от общината;

2. прави проверки по постъпилите жалби и сигнали;

3. уведомява органите на прокуратурата, когато има данни за извършено престъпление от общ характер;

4. отправя предложения и препоръки за възстановяване на нарушените права или законни интереси на гражданите пред съответните органи, техните администрации и лицата по т. 1;

5. посредничи между административните органи и засегнатите лица за преодоляване на допуснатите нарушения и примиряване на позициите им;

6. прави предложения и препоръки за отстраняване на причините и условията, които създават предпоставки за нарушаване на правата и законните интереси на гражданите, включително и предложения за промени в нормативната уредба;

7. работи в тясно взаимодействие с общинския съвет и комисиите към него, като има право да изразява становища и да отправя предложения и препоръки;

8. действа и по собствена инициатива, когато констатира, че не се създават необходимите условия за защита на правата и законните интереси на гражданите и техните организации.

(2) Общественият посредник отговаря писмено на лицето, което го е сезирало, незабавно, но не по-късно от 14 дни от постъпването на жалбата или сигнала. Ако случаят изисква по-обстойна проверка, срокът е едномесечен.

(3) Организацията и дейността на обществения посредник се уреждат с правилник, приет от общинския съвет.

Чл. 50к. (1) Общественият посредник е длъжен да изготви и предостави на общинския съвет годишен отчет за своята дейност.

(2) Общественият посредник поддържа регистър на постъпилите жалби и сигнали на гражданите и техните организации, който е публичен. Информацията се публикува на страницата на общината в интернет.

(3) Общественият посредник е длъжен да изготвя и предоставя на общинския съвет информация за постъпилите при него жалби и сигнали на всеки шест месеца.

Чл. 50л. Общественият посредник е длъжен да не разгласява обстоятелства, които представляват държавна, служебна или търговска тайна, както и лични данни за гражданите и техните организации, които са му станали известни във връзка с осъществяване на правомощията му.“

ВНОСИТЕЛИ:

МОТИВИ

към законопроекта за изменение и допълнение на Закона за местното самоуправление и местната администрация

Предлаганите промени за допълнение на Закона за местното самоуправление и местната администрация са свързани с института на „обществен посредник“. Той е въведен в българското законодателство с промените в ЗМСМА през 2003 година, като естествена последица от проявената гражданска активност на неправителствения сектор и усилията на България за установяване на принципите на добро управление в процеса на присъединяване към страните – членки на Европейския съюз. Законодателят конституира две независими институции на омбудсмана – на национално и на местно ниво. Философията на представените предложения за законодателни промени минават през препоръките на Съвета на Европа за консолидация на института на омбудсмана на национално и на местно ниво и извлечения положителен опит от утвърдените обществени посредници в страната.

Основната цел на създаваната нова глава е уеднаквяване на правилата за избор, продължителност на мандата, освобождаване от длъжност, правомощия и ред за отчетност на обществения посредник чрез превръщането му в задължителен орган за общините с население над 20 000 души. За по-малките общини, на които вменяването на задължение за избор на обществен посредник би създавало финансови затруднения с оглед издръжката на институцията, остава правото по собствена преценка да изберат такъв. За постигане на по-голяма гъвкавост предлаганите законодателни промени дават възможност за сдружаване на съседни малки общини при избор на общ обществен посредник.

Съгласно действащия чл. 21а от Закона за местното самоуправление и местната администрация, който към момента е единственият текст, уреждащ материята, необходимото мнозинство за избор е квалифицирано – 2/3 от всички общински съветници. Обстойно проучване на Министерството на регионалното развитие и благоустройството показва, че от 265 общини в

страната едва в 9 има избран обществен посредник. Поради тази причина един от способите, чрез които целим стимулиране на развитието на институцията на обществения посредник на местно ниво, е намаляването на изискуемото мнозинство за избор до повече от половината от гласовете на общинските съветници.

Що се отнася до продължителността на мандата на обществения посредник, въвежда се мандат от 5 години, тъй като е необходимо институционално застъпване на мандатите в местното самоуправление – имайки предвид 4-годишните мандати на кмет на община и общинските съвети.

Изричното регламентиране на правомощията на обществения посредник ще доведе до по-голяма сигурност за гражданите, за които ще бъде ясно, в която и община да пребивават, за какъв вид съдействие могат да се обръщат към него. Стремехът ни е да създадем възможност за засилване на сътрудничеството между институциите на местно ниво, където проблемите могат да бъдат решени по-бързо и ефективно.

Предлаганите промени целят поставяне на по-стабилна основа в сравнение с досега действащата нормативна уредба за утвърждаване и развитие на института на обществения посредник в българското местно самоуправление. Въвеждането на единни правила гарантира унифициране на дейността на местните обществени посредници и дава сигурност на българските граждани, че ще получат гаранция за защита на своите права и законни интереси в еднакъв обем в различните общини на Република България.

Законопроектът не засяга области от компетентността на Европейския съюз.

ВНОСИТЕЛИ: